

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΑΤΑ ΔΕΡΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΡΑΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΛΚΩΝ: ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑ

Νικολάου Αντωνία, Γουρνή Μαρίτσα, Κουλέρμου Γεωργία

Εισαγωγή: Η αντιμετώπιση των θερμικών εγκαυμάτων μπορεί να αποτελέσει ένα σημαντικό χειρουργικό πρόβλημα. Η ανεπάρκεια σε δότριες επιφάνειες δερματικών μοσχευμάτων και ιδίως στα εκτεταμένα εγκαύματα αποτελεί ένα πολύ σημαντικό πρόβλημα, εφόσον η θεραπευτική αντιμετώπιση των ασθενών αυτών είναι άμεσα συνυφασμένη με την εφαρμογή των δερματικών αυτομοσχευμάτων. Το πρόβλημα αυτό και η επιτακτική ανάγκη για την επίλυση του οδήγησαν στην αναζήτηση μιας εναλλακτικής λύσης και στη δημιουργία των πρώτων βιοσυνθετικών δερματικών υποκατάστατων. Όλοι οι παραπάνω λόγοι, αλλά και η αλματώδης ανάπτυξη των επιστημών της νανο-βιοτεχνολογίας, της μηχανικής ιστών και των βιο-υλικών άνοιξαν νέα ερευνητικά πεδία και ορίζοντες εφαρμογών για τους τομείς των υποκατάστατων δέρματος.

Σκοπός: Ηδιερεύνηση της αποτελεσματικότητας των υποκατάστατων δέρματος στην αντιμετώπιση εγκαυμάτων και τραυμάτων και η καταγραφή της χρήσης του τεχνητού δέρματος στην αντιμετώπιση χρόνιων ελκών, όπως επίσης και η ανασκόπηση της απαιτούμενης νοσηλευτικής φροντίδας.

Μέθοδος: Πραγματοποιήθηκε αναζήτηση της σχετικής ελληνικής και διεθνούς βιβλιογραφίας σε ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων (EMBASE, MEDLINE, CINAHL, COCHRANE, SCIENCE, PUBMED, BIOMED, E-MEDICINE). Οι λέξεις κλειδιά που χρησιμοποιήθηκαν ήταν: υποκατάστατα δέρματος, ανάπλαση, έγκαυμα, δερματικά μοσχεύματα, τεχνητό δέρμα, συνθετική επιδερμίδα, αλλομοσχεύματα, ομοιομοσχεύματα, ξενομοσχεύματα, καλλιεργημένα μοσχεύματα. Από την ανασκόπηση της βιβλιογραφίας προέκυψαν αρχικά 68 άρθρα εκ των οποίων τα 58 απορρίφθηκαν αφού δεν πληρούσαν τα προκαθορισμένα κριτήρια (έρευνας και θεματολογίας). Από τις 10 εναπομείναντες οι 2 απορρίφθηκαν γιατί δεν ανταποκρίνονταν στα προκαθορισμένα κριτήρια εισόδου και συνεπώς οκτώ μελέτες αποτέλεσαν τον πυρήνα της εργασίας.

Αποτελέσματα: Με βάση τα ευρήματα τους, προκύπτει ότι η εφαρμογή των υποκατάστατων δέρματος για τη θεραπεία των τραυμάτων από εκτεταμένα εγκαύματα και χρόνια έλκη μπορεί να επηρεάσει την πορεία προόδου της υγείας του ασθενούς και να βοηθήσει ώστε να μην παρουσιασθούν μικροβιακές λοιμώξεις, οι οποίες αποτελούν την συχνότερη μετεγχειρητική επιπλοκή της δερματικής μεταμόσχευσης.

Συμπεράσματα: Τα υποκατάστατα δέρματος αποτελούν ήδη σήμερα ένα χρήσιμο και αξιόπιστο εργαλείο για την αντιμετώπιση πολλών οξέων και χρόνιων τραυμάτων και ελκώσεων διαφορετικής αιτιοπαθολογίας. Για το λόγο αυτό, είναι επιτακτική ανάγκη η κατανόηση των ιδιοτήτων και των εφαρμογών του κάθε προϊόντος από τους επαγγελματίες υγείας σε κάθε περίπτωση, για τη βέλτιστη και ωφέλιμη ενσωμάτωσή του στην καθημερινή κλινική πρακτική.